Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

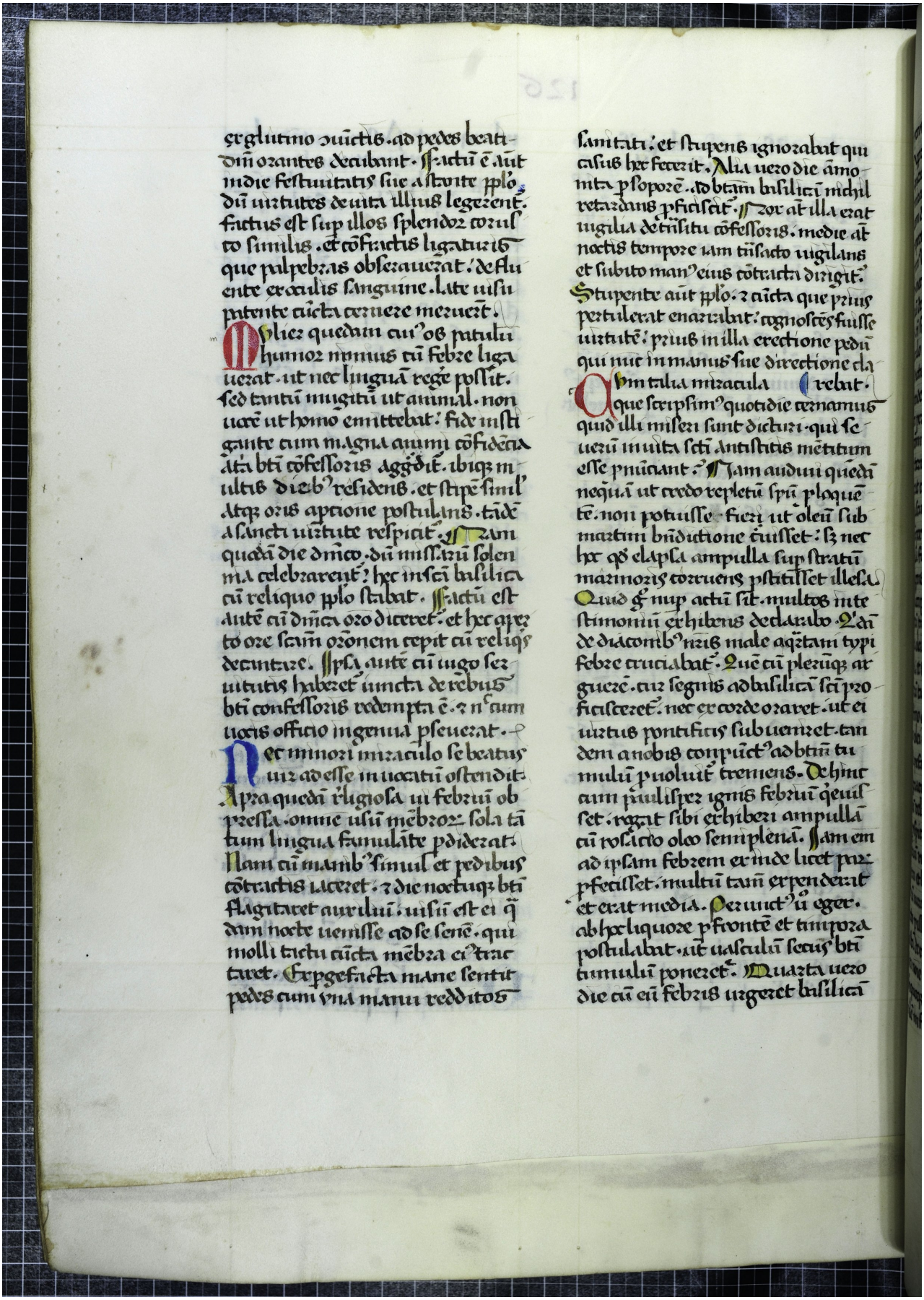

ergl utino suuictis. ad pedes beati
dñi orantes decidant. Fractū ē. aut
in die festuitatis siue astante ꝓplo
dñi uirtutes de uita illius legerent.
Fractus est sup illos splendor tortus
to similis. et cōfractis ligaturis
que palpebras obseruauerat. deflu
ente ex oculis sanguine. late uisu
prtente cicta cernere meruerit.
Mulier quedam cui ob patulu
humor nymus cū febre liga
uerat. ut nec lingua regere posset.
sed tantū mugitū ut animal. non
uere ut homo emittebat. fide insti
gante cum magna animi cōfidētia
ata bti cōfessoris aggdit. ibique m
ultis diebus residens. et stipe simul
atque oris aperione postulans. tide
a sancti uirtute respicit. Iam
quedā die dnico. dū missarū solen
nia celebrarent. hec in sci basilica
cū reliquo ꝓplo stabat. Fractū est
autē cū dnica oro diceret. et hec qere
to ore scam oronem repit cū reliqs
decantare. Ipsa autē cū ingo sen
uitutis haberet iuncta de rebus
bti confessoris redempta ē. q̄ n̄ cum
iugis officio ingenua pseuerat.
Nec minori miraculo se beatus
uir ad esse in uocatū ostendit.
Apra quedā religiosa ui febrū ob
pressa. omne usū mēbrorū sola tā
tum lingua famulāte pdiderat.
Nam cū manib̄ simul et pedibus
cōtractis iaceret. q̄ die noctuq̄ bti
flagitaret auxiliū. uisū est ei q̄
dam nocte uenisse ad se senē. qui
molli tactu cicta mēbra ei tract
tauit. Expgefacta mane sentit
pedes cum sua manu redditos
sanitati. et stupens ignorabat qui
casus hec fecerit. Alia uero die amo
nita p sopore. ad btam basilicā nihil
retardans pficiscit. Dor at illa erat
uigilia de tūsitu cōfessoris. medie at
noctis tempore iam tūsacto uigilans
et subito manus eius cōtracta dirigit.
Stupente aut ꝓplo. q̄ cicta que prius
pertulerat enarrabat. cognoscēs fuisse
uirtutē. prius in illa erectione pedū
qui nunc in manus sue directione cla
rebat.
Cum talia miracula
que scripsimus quotidie cernamus
quid illi miseri sunt dicturi. qui se
ueru in uita sci Antistitis mētitum
esse pnūciant. Iam audiui quēdā
nequa ut credo repletū spū plaque
tē. non potuisse fieri ut oleū sub
martim bnēdictione cōfusset. sz nec
hec qd elapsa ampulla sup stratū
marmoris corruens pstitisset illesa.
Quid q̄ nup actū sit. multos inte
stimoniū exhibens declarabo. Q̄dā
de diacomb̄ nris male agēta typi
febre cruciabat. Que cū plerūq̄ ar
guere. cur segnis ad basilicā sci pro
ficisceret. nec ex corde oraret. ut ei
uirtus pontificis subueniret. tan
dem a nobis conpuct̄ ad btū tu
mulū pnolui tremens. Dehinc
cum pnulisset ignis febrū q̄ euis
set. rogat sibi exhiberi ampullā
cū rosacio oleo semplenā. Iam em
ad ipsam febrem ex inde licet pre
pfecisset. multū tamen expendebat
et erat media. Perunct̄ ū eger.
ab hoc liquore pfronte et tempora
postulabat. ut uasculū secus bti
tumulū poneret. Quarta uero
die cū eū febris urgeret basilicā